

A KAKUKKOS ÓRA

Csendes éjjel eltűnődöm
A rég elmúlt szép időkön...
Hol is vagytok, tarka lepkék?
Kergetőzni úgy szeretnék!
Gyere vissza, te csapongó,
Aranyszárnyú kis pillangó!
Elérlek a berek alján!
Nefelejcses patak partján!
Rád borítom a kalapom
A vadrózsás domboldalon!
... Ūt az öreg fali óra:
– Száll a lepke, hull a rózsa! –
Kakukk! Kakukk! Kakukk!

Gólya, gólya, hova lettél?
Hol vagy, hiszen elmúlt a tél!
Csűr tetején vár a fészked,
Hol a tájat el-elnézted.
Integet a nád a réten,
Ring a nap a tó tükrében,
Virágos az egész határ,
Gyere haza, gólyamadár!
Kelepeld be udvarunkat,
Véges-végig kis falunkat!
... Ūt az öreg fali óra:
– Nem jön vissza az a gólya! –
Kakukk! Kakukk! Kakukk!

Eltűnődöm... Eztűnődöm
A rég elmúlt szép időkön...
Mintha most is, hej, hallanám:
„Meséljen még, édes anyám!
Arról a szép királylányról,
Arany kertben arany fáról,
Mese, mese, kis madárka,
Kék a lába, zöld a szárnya...
Danolja el a nótáját:
Szedem, szedem szép rózsáját.”
... Ūt az öreg fali óra:
– Hol van az a mese, nóta! –
Kakukk! Kakukk! Kakukk!